

HASSÂN b. ATIYYE

(حسان بن عطية)

Ebû Bekr Hassân b. Atıyye el-Muhâribî
(ö. 130/748 [?])

İlk zâhid ve muhaddislerden.

Basralı veya Beyrutlu olduğu rivayet edilir. Dımaşk'ta yaşadı. Hadis ilmiyle meşgul olan Hassân, Ebû Ümâme el-Bâhilî, Saîd b. Müseyyeb, Abdurrahman b. Sâbit, Hâlid b. Ma'dân ve Nâfi'den rivayette bulundu. Kendisinden hadis rivayet edenlerin en meşhuru Evzâî'dir. Yahyâ b. Maîn ve Ahmed b. Hanbel onun güvenilir bir râvi olduğu konusunda birleşirler.

Zühd ve takvâ konusundaki titizliği yanında rivayet ettiği hadisleri hayatına uygulama konusunda da hassasiyet gösteren Hassân, bir kişinin kendi koyunun sütünden muhtaçları da faydalandırmasının sevap olduğunu bildiren hadisi (Buhârî, "Hibe", 35) duyar duymaz sahip olduğu koyunun sütünü komşusuyla nöbetleşe sağmaya başlamıştı. Bid'atlardan kaçınır, ikinci namazından sonra mescidin bir köşesine çekilip akşam vakitine kadar zikirle meşgul olurdu. Ona göre sünnete uygun olarak kılınan iki rek'at namaz sünnete uygun olmayan yetmiş rek'attan daha hayırlıdır. Çarşıda karşılaştığı bir rahip ona ve kendisine dua edince "âmin" demiş, yanındakilerin hayretlerini ifade etmeleri üzerine, "Allah belki rahibin kendisi için yaptığı duayı kabul etmeyebilir, fakat benim hakkımdaki duasını kabul etmesini umuyorum" diye cevap vermiştir (Ebû Nuaym, VI, 73).

Bazıları Hassân'ın Kaderiyye'den olduğunu söylemişse de (İbn Manzûr, VI, 306) Evzâî, meşhur Kaderiye Gaylân ed-Dımaşkî'nin Hassân b. Atıyye'ye kendi fikirleriyle ilgili kanaatini sorduğunu, onun da, "Her ne kadar dilim sana cevap bulmakta yetersiz kalıyorsa da gönlüm dediklerini inkâr ediyor" şeklinde karşılık verdiğini söyleyerek (bk. Ebû Nuaym, VI, 72) hakkındaki bu iddianın doğru olmadığını belirtmiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

Buhârî, "Hibe", 35; a.mlf., *et-Târihu'l-kebir*, III, 33; İbn Ebû Hâtım, *el-Cerh ve't-ta'dil*, III, 236; Ebû Nuaym, *Hilye*, VI, 70-79; İbnü'l-Cevzî, *Şifâtü's-sâfve*, IV, 222; İbn Manzûr, *Muhtaşaru Târihi Dımaşk*, VI, 305-306; Mizî, *Tehzibü'l-Kemâl*, VI, 34-40; Zehebî, *A'lâmü'n-nübelâ*, V, 466-468; a.mlf., *Mizânü'l-i'tidâl*, I, 479; Safedî, *el-Vâfi*, XI, 363; İbnü'l-Murtazâ, *Tabakâtü'l-Mu'tezile*, s. 136; İbn Hacer, *Tehzibü't-Tehzib*, II, 251; Şarâni, *et-Tabakât*, I, 39.

MEHMET DEMİRCİ

HASSÂN b. GÜMÜŞTEĞİN

(حسان بن كمشكين)

Hassân b. Gümüşteğîn
et-Türkî el-Ba'lebekkî
(ö. 549/1154-55)

Menbic hâkimi.

Atabeg İmâdüddin Zengî ve oğlu Nûreddin Mahmud Zengî'nin önde gelen Türk beylerinden olan Hassân'ın doğum tarihi bilinmemektedir. Kaynaklarda, 516 (1122-23) yılından itibaren bir kumandan olarak yaptığı faaliyetler kaydedilmekteyse de ne zaman Menbic hâkimi olduğu, kendisine niçin Ba'lebekkî nisbesinin verildiği ve babası Gümüşteğîn'in kimliği hakkında bilgi bulunmamaktadır. Bu dönemde Ba'lebek'te Gümüşteğîn adlı bir Türk beyinin valilik yaptığı bilinmekteyse de onun Hassân'ın babası olduğu na dair bir kayıt yoktur.

Hassân b. Gümüşteğîn hakkında bilgi veren ilk müellif olan Azîmî'nin, Muhaded Kalesi'nin Menbic hâkimi Hassân tarafından 516 (1122-23) yılında ele geçirildiği şeklindeki rivayetinden (*Târih*, vr. 200^a) onun bu olaydan daha önceki bir tarihte Menbic'e sahip olduğu sonucu çıkmaktadır. Ancak Urfa Kontu I. Joscelin'in 1119-1120 kışı ile 1120 ilkbaharında Vâdiubnân, Menbic ve Nakre'yi hedef alan yağma akınları karşısında çaresiz kalan bölge halkının Mardin'de bulunan Artuklu Beyi Necmeddin İlgazi'ye başvurarak kendisinden yardım istedikleri göz önüne alınırsa Hassân'ın 1120 ilkbaharı ile 1122 yılı arasındaki bir tarihte Menbic'e sahip olduğu söylenebilir.

Necmeddin İlgazi'nin ölümünden sonra (Kasım 1122) Artuklu ailesinin en nüfuzlu ve kudretli şahsı olarak ön plana çıkan yeğeni Belek b. Behrâm, Halep'e hâkim olduktan sonra Harput ve Haran'ın yanı sıra bu bölgenin idaresini de eline almış, yıllardan beri Haçlılar'a karşı sürdürdüğü mücadeleye devam ederek 1124 yılı Mart-Nisan aylarında Azâz üzerine yürümüş ve şehirden çıkan Frank garnizonunu yenilgiye uğratmıştı. Belek, Azâz bölgesine yaptığı başarılı akından hemen sonra 518 Saferinde (Nisan 1124) bilinmeyen bir sebeple Menbic hâkimi Hassân b. Gümüşteğîn'e kızarak amcazadesi Timurtaş kumandasında bir orduyu Menbic'e gönderdi ve kendisine, Hassân'ı Tel Bâşir bölgesine yapılacak bir yağma akınına katılmaya davet etmesi-

ni, şehirden çıkınca da tutuklamasını emretti (İbnü'l-Adîm, *Zübdetü'l-haleb*, II, 218 vd.). Timurtaş bu emri uygulayarak Hassân'ı yakaladı ve Artuklu birlikleri Menbic'e girdi. Hassân'ın kardeşi İsâ, ağabeyine yapılan işkenceye rağmen iç kaleyi Timurtaş'a teslim etmedi. Bunun üzerine Belek, Hassân'ı Palu Kalesi'ne hapsedti ve bizzat Menbic'e gelerek kaleyi kuşattı. Zor durumda kalan İsâ, Urfa Kontu I. Joscelin'e mektup yazdı ve kendisini Belek'in elinden kurtardığı takdirde ona vergi ödemeyi vaad etti (Süryânî Mikhail, III, 212). Joscelin, yanında keşiş Geoffroy'un Maraş kuvvetleriyle Dülük, Ayıntab ve Ra'bân Kontu Mahuis'in askerleri olduğu halde Urfa ve Antakya birlikleriyle Menbic'e yürüdü. Ancak yapılan savaşı Belek kazandı (5 Mayıs 1124) ve Haçlılar dağılıp kaçtılar. Ertesi gün kuşatmaya devam eden Belek, surları dövmek için mancınıkları yerleştirecek uygun yer tesbit etmeye çalışırken kaleden atılan bir okla ağır şekilde yaralandı ve aynı gün öldü. Mirası yeğenleri arasında paylaşıldığında Palu Kalesi'ni alan Dâvûd b. Sökmen burada tutuklu bulunan Hassân'ı serbest bıraktı. Yeniden Menbic'e dönen Hassân, 1127 yılında Aksungur el-Porsuki ve oğlu İzzeddin Mes'ûd'un ölümünden sonra Halep'in hâkimiyetini ele geçirmek için Tuman, Kutluğaba ve Süleyman b. Abdülcebbâr arasındaki kavgaya son verip taraflar arasında bir çözüm bulabilmek amacıyla Bizâa (Buzâa) şehri hâkimiyle birlikte Halep'e gitti, fakat başarılı olamadı.

Musul Valisi İmâdüddin Zengî, zor durumdaki Halep'ten gelen yardım çağrısı üzerine önce buraya bir birlik gönderdi, daha sonra kendisi de Halep'e doğru yola çıktı (1128). Bu yolculuğu sırasında Menbic ve Bizâa şehirleri İmâdüddin Zengî'ye itaatlerini arzettiler. Bu tarihten itibaren Hassân, İmâdüddin'in, daha sonra da oğlu Nûreddin'in sadık bir kumandanı olarak görev yaptı. Hassân, Artuklular'a duyduğu kızgınlık sebebiyle gönüllü olarak İmâdüddin'in hizmetine girmiş olmalıdır. Çünkü İmâdüddin Artuklular'ın en şiddetli rakibiydi.

Hassân b. Gümüşteğîn, İmâdüddin Zengî'nin Irak'ta bulunduğu 1131-1135 yılları arasında ona Halep'te vekâlet eden ünlü Türk kumandanı Seyfeddin Savar ile birlikte 1134 yılında Urfa Kontu II. Joscelin'in kuvvetlerine hücum etti. Haçlılar'ın büyük çoğunluğu öldürüldü, bir kısmı da